

REZOLUCJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO**zawierająca uwagi, które stanowią integralną część decyzji w sprawie udzielenia absolutorium z wykonania budżetu ogólnego Unii Europejskiej na rok budżetowy 2004, Sekcja VII – Komitet Regionów**

PARLAMENT EUROPEJSKI,

- uwzględniając budżet ogólny Unii Europejskiej na rok budżetowy 2004 ⁽¹⁾,
  - uwzględniając ostateczne sprawozdania finansowe Wspólnot Europejskich za rok budżetowy 2004 – Tom III (N6-0027/2005 – C6-0363/2005),
  - uwzględniając sprawozdanie Trybunału Obrachunkowego za rok budżetowy 2004 wraz z odpowiedziami kontrolowanych instytucji ⁽²⁾,
  - uwzględniając przedstawione przez Trybunał Obrachunkowy na podstawie art. 248 Traktatu WE ⁽³⁾ poświadczenie wiarygodności rozliczeń, jak również zgodności z prawem i prawidłowości transakcji leżących u ich podstaw,
  - uwzględniając zalecenie Rady z dnia 14 marca 2006 (5971/2006-C6-0092/2006),
  - uwzględniając art. 272 ust. 10, 275 i 276 Traktatu WE,
  - uwzględniając rozporządzenie (WE, Euratom) nr 1605/2002 Rady z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich ⁽⁴⁾, a w szczególności jego art. 50, 86, 145, 146 i 147,
  - uwzględniając rozporządzenie finansowe z dnia 21 grudnia 1977 r. mające zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich ⁽⁵⁾,
  - uwzględniając art. 71 oraz załącznik V Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Kontroli Budżetowej (A6-0115/2006),
1. stwierdza, że w roku 2004 Komitet Regionów (KR) administrował budżetem w wysokości 59 413 031 EUR przy wskaźniku wykorzystania wynoszącym 83,57 %;
  2. odnotowuje uwagę zawartą w ust. 9.24 sprawozdania Europejskiego Trybunału Obrachunkowego, że standardy kontroli wewnętrznej zostały przyjęte dopiero w listopadzie 2004 r.; w szczególności zauważa niewystarczającą liczbę kontroli i weryfikacji ex post przeprowadzonych w 2004 r.;
  3. podkreśla, że KR jest w sprawozdaniu rocznym Trybunału Obrachunkowego najbardziej krytykowaną spośród wszystkich instytucji (ust. 9.4, 9.5, 9.6, 9.7, 9.9, 9.11a i b oraz 9.13 raportu);
  4. ubolewa, że funkcje związane z audytem wewnętrznym były pełnione przez pracownika czasowego, zatrudnionego na podstawie odnawialnej umowy na krótki okres; z zadowoleniem przyjmuje obecne rozwiązanie;
  5. zauważa, że zgodnie z informacjami z przesłuchania innych instytucji przeprowadzonego przez Komisję Kontroli Budżetowej w dniu 25 stycznia 2006 r. niektóre kwestie są obecnie przedmiotem dochodzenia prowadzonego przez OLAF;
  6. zauważa, że związki zawodowe KR podważają niedawną reorganizację KR, przeprowadzoną mimo pewnych kwestii spornych podkreślonych już w poprzednich rezolucjach dotyczących udzielenia absolutorium;
  7. uważa za godny ubolewania fakt, że Trybunał Obrachunkowy nie mógł uwzględnić rocznego sprawozdania z działalności KR, ponieważ nie było ono gotowe w momencie zakończenia kontroli przez Trybunał;

⁽¹⁾ Dz.U. L 53 z 23.2.2004.

⁽²⁾ Dz.U. C 301 z 30.11.2005, str. 1.

⁽³⁾ Dz.U. C 301 z 30.11.2005, str. 9.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 248 z 16.9.2002, str. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 356 z 31.12.1977, str. 1.

8. oczekuje rezultatów kontroli Trybunału Obrachunkowego w zakresie procedur związanych z kupnem i remontem wszystkich budynków zajmowanych wspólnie przez KR i Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny (EKES), w tym budynków Belliard I i II; uważa, że konieczna jest również kontrola remontu budynku Montoyer; wskazuje na fakt, że w tamtym czasie Parlament zalecał kupno budynków; wskazuje również na to, że najem budynków znacząco zmniejszyłoby ryzyko dla małych instytucji i że takie rozwiązanie należy uznać za poważną alternatywę dla przyszłych projektów dotyczących budynków; popiera fakt zmiany stanowiska kierownika działu infrastruktury w wyniku polityki dotyczącej funkcji sensorywnych, a także fakt trwającej rekrutacji na to stanowisko;
9. zwraca się do Trybunału Obrachunkowego, by z uwagi na problemy z zarządzaniem finansami KR sporządził szczegółową analizę zasad zarządzania stosowanych w KR w odniesieniu do kont poza-budżetowych, dokonując porównania z innymi instytucjami;
10. zauważa, że chociaż delegowany intendent nie umieścił żadnych formalnych zastrzeżeń w swoim poświadczeniu wiarygodności, to jednak załączył do niego szereg następujących uwag:
  - w związku z trudnościami w naborze odpowiednio wykwalifikowanego personelu i brakiem kontroli w 2003 r. delegowany intendent (nowy sekretarz generalny KR) nie mógł w 2004 r. w pełni korzystać z doradztwa i wsparcia służby audytu wewnętrznego;
  - procedura nabycia dwóch nowych budynków dla komitetów (EKES i KR) była praktycznie zakończona w momencie objęcia stanowiska przez nowego sekretarza generalnego pod koniec 2003 r.; w tym momencie decyzje dotyczące kwestii umownych i wyposażenia były już podjęte;
  - w związku z wadami nowego systemu obliczania wynagrodzeń wprowadzonego przez Komisję współpracownicy delegowanego intendenta i ich weryfikatorzy ex ante nie byli w stanie zagwarantować dokładności wszystkich wyliczeń wynagrodzeń pracowniczych;
  - szeroko zakrojone kontrole przeniesień skorygowanych współczynnikiem korygującym, wymaganych przed wejściem w życie nowego Regulaminu pracowniczego;
11. uznaje, że wady nowego systemu obliczania wynagrodzeń były problemem wszystkich instytucji, a nie wyłącznie KR; oczekuje, że po roku przejściowym od wprowadzenia systemu będzie on działał bez zakłóceń;
12. uważa, że zdając sobie sprawę z wyzwań związanych z rozszerzeniem, KR powinien być poświęcić więcej uwagi kwestii utworzenia w pełni funkcjonalnej służby audytu wewnętrznego w 2004 r.; zauważa w szczególności następujące wyzwania: znaczne zwiększenie budżetu w 2004 r. (o 50 %), zwiększenie liczby pracowników (o 63 %), przystąpienie nowych członków (o 43 %), skutki finansowe i regulacyjne nowego Regulaminu pracowniczego oraz kontynuacja wdrażania nowego rozporządzenia finansowego, ponadto przeniesienie większości służb Komitetu do nowych budynków (Belliard 99-101 i Belliard 68), co miało miejsce w czerwcu 2004 r.;
13. zauważa, że w 2004 r. KR zmienił przepisy dotyczące zwrotu kosztów podróży, pokrywania kosztów podróży i wypłacania dodatków na ten cel dla swoich członków; ponadto zreformował Komisję Spraw Finansowych i Administracyjnych jako organu politycznego w ramach KR upoważnionego do podejmowania ważnych decyzji finansowych i administracyjnych, m.in. dotyczących budżetu, udzielania absolutorium i przepisów wewnętrznych poprzez zmniejszenie liczby jej członków z 15 do 8;
14. przypomina, że w odniesieniu do wyników dochodzenia przeprowadzonego przez OLAF prokurator publiczny Sądu Apelacyjnego w Brukseli stwierdził w marcu 2005 r. brak wystarczających dowodów pozwalających na wszczęcie postępowania i dlatego podjął decyzję o zamknięciu sprawy bez podejmowania dalszych kroków, żąda jednak, biorąc pod uwagę brak dalszych działań w roku 2004 w następstwie sprawozdania OLAF w sprawie nadużyć i nieprawidłowości w KR, aby KR zniósł system zaliczkowy zwrotu kosztów podróży członków Komitetu i przyjął taki system jak EKES.